

Arrest

nr. 318 080 van 6 december 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. JASPAERT *loco* advocaat J. BAELDE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslima te zijn van Arabische etniciteit, geboren op [...] augustus 1981 in de stad Bagdad, gelegen in de gelijknamige provincie. U bent gehuwd met M.F.A.Z., samen hebben jullie een dochter.

Vanaf 2005 was u werkzaam in Irak als journaliste, meer bepaald bij de krant Azzaman. In 2006 werd u gevraagd een programma te presenteren bij de nieuwe zender Al Shaabiya. Hier leerde u ook uw huidige man kennen die ook journalist was.

Echter, nog voor deze zender van start ging, werd het gebouw aangevallen door militieleden waarbij twaalf van uw collega's omkwamen. Uzelf en uw man waren deze dag niet aanwezig. Vanaf 2008 werkte u als freelancer voor verscheidene magazines en kranten. U was onder andere ook hoofdredacteur bij een

toeristisch magazine. In 2010 dienden u en uw man Irak te ontvluchten uit angst voor de autoriteiten nadat uw man een controversieel stuk had geschreven over het misbruik van dakloze vrouwen in hulporganisaties. Jullie gingen naar Syrië, alwaar jullie officieel door de VN werden erkend als vluchtelingen. Echter, toen de opstanden in Syrië plaatsvonden, dienden jullie terug te keren naar Irak. Uw man werd bij terugkeer opgesloten en uiteindelijk kwam hij ervan af met een geldboete. Mettertijd geraakte u geïnteresseerd in de sociale samenstelling van Irak, meer bepaald de positie van de joodse gemeenschap. Dit was echter een controversieel onderwerp in Irak. Reeds in 2015 schreef u een opiniestuk in Azzaman getiteld 'Ik heb respect voor Israël'. Aanleiding hiervoor was dat u zag dat Irakese politici altijd Israël en de joodse bevolking aangrepen als zondebok voor alles wat mis ging, hetgeen u besloot aan te klagen. In 2018 à 2019 schreef u samen met uw man een stuk over de geschiedenis van de Irakese joden, hetgeen gepubliceerd werd in Azzaman. Voor dit stuk had u Mazen Latif gecontacteerd, een auteur gespecialiseerd in de Joodse gemeenschap. Echter, in 2020 werd deze Mazen Latif ontvoerd door een onbekende militie vanwege zijn banden met de joodse gemeenschap. Tot op heden is er geen nieuws over hem. In 2022 stemde het Irakese parlement een wet waarbij normalisatie van de staat Israël en zijn inwoners gecriminaliseerd werd. De krant Azzaman vroeg u omwille van uw expertise een opiniestuk te schrijven over deze wet. Toen u het stuk kwam binnenbrengen ter redactie werd u aangesproken door een andere collega genaamd A. die u vroeg of u zeker was dat u dit wilde publiceren en u erop wees dat er al eerder mensen verdwenen waren die schreven over de joodse gemeenschap. Hij verwees hierbij naar Mazen Latif en Tawfiq Tamamim. Deze laatste was ook een auteur die schreef over de joodse geschiedenis van Irak en hiervoor ontvoerd werd door een onbekende militie. Ook wees A. u erop dat u Hebreeuws schreef op uw facebookpagina. Echter u kan geen Hebreeuws schrijven, maar later merkte u op uw facebookpagina dat er reacties van mensen binnen de joodse gemeenschap op uw facebookpagina waren verschenen aangaande uw opiniestuk, hetgeen waar A. waarschijnlijk naar verwees. U ontving ook niet veel later via Facebook een bedreiging van Al Muqawama Al Islamiya (het Islamitische verzet). Hierin stond uw naam op een lijst met namen van andere personen over wie gezegd werd dat zij voor de joden werkten en door hen financieel ondersteund werden. Deze aantijgingen deden u nadenken aangezien Mazen Latif vlak voor zijn verdwijning ook bedreigingen had ontvangen. U ontving in het kader van uw werk als journaliste een uitnodiging om een kunstgalerij te bezoeken in Frankrijk en uw man raadde u aan op dit aanbod in te gaan en zo het land te verlaten om uzelf in veiligheid te brengen.

U verliet Irak legaal met uw paspoort en visum voor Frankrijk op 30 juli 2022. Na aankomst in Frankrijk besloot u door te reizen naar België aangezien uw zus M.I.M. (CG [...]; OV [...]) zich hier reeds bevindt sinds 2015. U diende u een verzoek om internationale bescherming in op 11 augustus 2022.

Sinds u problemen begon te kennen, stopte ook uw man zijn werkzaamheden als journalist. Bij uw vertrek uit Irak, verliet uw man bovendien jullie woning. Hij verblijft sindsdien op verschillende plaatsen bij vrienden.

Na uw vertrek ontving uw man op 16 augustus 2022 een arrestatiebevel in uw hoofde vanwege de rechtbank in Rusafah. Hierin stond vermeld dat u op basis van de wet van 2022 die normalisering van relaties met Israël verbood, opgeroepen werd om u te verantwoorden voor de rechtbank aangaande de artikels en opiniestukken die u geschreven hebt over de joodse gemeenschap. Nadien ontving u ook nog een bedreiging in september 2022, ditmaal vanwege een facebookpagina 'Ya Mahdi Adrikna', gelinkt aan de militie Asaib Ahl Al Haq. In dit bericht stond uw artikel met daaronder geschreven dat dit 'het bewijs was dat u voor de vuile joden werkte'. Ook kreeg u nog een verdacht vriendschapsverzoek van een persoon die zich voorstelde als een Irakees woonachtig te Israël. Hij vroeg of u joodse Irakese mensen kende in Israël. U vond dit verdacht en deed navraag bij uw joodse contacten of iemand deze man kende. Echter bleek niemand deze persoon te kennen.

Uw zus, die in Irak woonachtig is in de wijk waar ook u voordien, zou na uw vertrek tevens bezoek gekregen hebben van de politie die naar u op zoek was. Uw moeder zou hierdoor een hartaanval gekregen hebben en overleed.

Bij terugkeer naar Irak vreest u u problemen met de milities dan wel de autoriteiten omwille van uw artikels aangaande de joodse gemeenschap.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een origineel medisch attest, uw originele paspoort, originele identiteitskaart en kopie oude identiteitskaart, originele huwelijksakte, kopie van rapport opleiding journalistiek, verscheidene originele werkbades, kopie werkattest Arab Tourism Magazine, screenshots van uw gesprekken met I.B., één van de joden die u contacteerde voor uw reportage, een facebookpost van diezelfde I.B., een screenshot van facebookpagina 'Ya Mahdi Adrikna', kopie van uw arrestatiebevel, uittreksels van de wet van 2022 betreffende criminalisering relaties met Israël, kopieën van reportages en opiniestukken die u schreef aangaande joodse gemeenschap, screenshots van uw gesprekken met Mazen Latif, kopie van paspoort en woonattest van uw man, kopie identiteitskaart van uw dochter, kopie vluchtelingencertificaat VN in Syrië, kopie deelnamecertificaat evenement Lotus Cultural

Woman League, screenshots van vriendschapsverzoek dat u ontving, screenshots van conversatie met de eigenaar van de kunstgalerij in Frankrijk, attesten vereniging journalisten Engaje, kopie lidmaatschapskaart Engaje, begeleidend schrijven Engaje, een USB-stick met beeldmateriaal aangaande een speech van Mazen Latif en een speech van parlementslid Al Qayadi over wet betreffende criminalisering relaties met Israël, een begeleidend schrijven van vice-president organisatie Britse joden E. S., attesten taallessen in België en tenslotte een begeleidend schrijven van uw advocaat.

Na het persoonlijk onderhoud ontving het CGVS van uw advocaat nog een medisch attest betreffende uw psychologische toestand, screenshots van uw facebookpagina's en een attest van uw deelname aan een onderzoek van de VUB betreffende 'journalisten in ballingschap'.

Op 25 maart 2024 maakte uw raadsman via mail nog een aantal opmerkingen over bij de persoonlijke onderhouden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen en bijgevoegde medische attesten blijkt immers dat u sinds januari 2024 in opvolging bent in het AZ Sint-Jan Brugge in het kader van een ernstig posttraumatische stressstoornis. U bent hiervoor in begeleiding en ontvangt hiervoor medicatie. Uzelf stelt veel stress en slaapproblemen te hebben (zie CGVS I, p.3). Ook zou u rug- en beenproblemen hebben (zie CGVS I, p.2). Tenslotte zou u last hebben van uw geheugen (zie CGVS I, p.3). Aangaande dit laatste door u opgeworpen element, namelijk dat u last zou hebben van bepaalde zaken te herinneren, dient er opgemerkt te worden door het CGVS dat dit nergens onderschreven wordt in de door u neergelegde medische attesten. Dit is dan ook een blote bewering uwentwege die u niet verder staft. Uit uw persoonlijke onderhouden kon zulks voorts ook niet worden opgemaakt. Het loutere feit dat u bij sommige vragen aangaf 'het niet meer te weten', volstaat immers geenszins om uw bewering dat u lijdt aan geheugenproblemen te ondersteunen.

Dit terzijde, dat u kampt met psychologische problemen en hiervoor in behandeling bent, wordt op zich niet betwist.

. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Zo werd u zelf vooreerst gevraagd of er zaken waren waarmee er rekening kon gehouden worden, alwaar u negatief op antwoordde (zie CGVS I, p.3). Ook werd u vermeld dat u ten allen tijde een pauze mocht vragen en u alle tijd mocht nemen om te antwoorden op de u gestelde vragen (zie CGVS I, p.3). Ook in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd of er zaken waren waarmee er rekening diende gehouden te worden, alwaar u wederom negatief op antwoordde (zie CGVS II, p.2). Tijdens uw persoonlijke onderhouden werd u vaak emotioneel bij het spreken over de gebeurtenissen in uw land van herkomst, alwaar u telkens de ruimte werd gegeven en werd gevraagd of u nood had aan een pauze. U gaf hierbij éénmaal aan daadwerkelijk nood te hebben aan een extra pauze, hetgeen u dan ook werd toegestaan (zie CGVS II, p.13). Er werd ook een aantal keer tijdens het persoonlijk onderhoud water aangereikt op momenten dat u het moeilijk leek te hebben wat zorgde voor een korte onderbreking wat u de tijd gaf om tot rust te komen (zie CGVS II, p. 7 en 13). Zoals gebruikelijk werd er voorts halverwege ieder persoonlijk onderhoud op het CGVS een pauze voorzien (zie CGVS I, p.8 en CGVS II, p.8). Er bleek tijdens uw persoonlijke onderhouden niet dat er verdere bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren behalve deze pauzes. U haalde ook zelf nergens aan nood te hebben aan bijkomende bijzondere steunmaatregelen. Beide persoonlijke onderhouden vonden voor het overige dan ook in normale omstandigheden plaats.

Ten slotte werd er op het einde van ieder persoonlijk onderhoud gevraagd of u het gevoel had dat u alles had kunnen vertellen tijdens het onderhoud en of u de vragen goed begreep, waarop u telkens bevestigend antwoordde. Ook uw advocaat maakte geen opmerkingen over het verloop van de persoonlijke onderhouden en u noch uw raadsman maakten na de persoonlijke onderhouden nog bijkomende opmerkingen over waaruit alsnog kan blijken dat u doorheen de onderhouden niet de mogelijkheid zou hebben gehad uw relaas uit de doeken te doen (zie CGVS I, p.18 en CGVS II, p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet immers niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Zo dient er vooreerst te worden vastgesteld dat, aangaande de problemen die u ervoer bij de televisiezender Al Shaabiya en de problemen die uw man had waardoor jullie in 2010 dienden te vluchten naar Syrië, uiteindelijk naar Irak terugkeerde waarna uw man voor een periode in de gevangenis belandde (zie CGVS I, p.5 en 8), dit, hoe betreurenswaardig ook, onvoldoende concrete zwaarwichtige elementen zijn waaruit geconcludeerd zou kunnen worden dat u actueel daadwerkelijk persoonlijk geviséerd zou worden. Immers, deze feiten speelden zich af in de periode van 2006 tot 2011 en zijn thans niet meer actueel te noemen (zie CGVS I, p.5 en 8). U keerde bovendien terug naar Irak en verbleef er nog ettelijke jaren zonder problemen te hebben gekend omwille van bovenstaande, hetgeen verder doet besluiten tot de afwezigheid van een actuele nood aan internationale bescherming hieromtrent.

Betreffende uw concrete aanleiding van vertrek, zijnde uw werk als journaliste en bijhorende problemen omtrent uw schrijven over de joodse gemeenschap, dient er allereerst door het CGVS te worden opgemerkt dat er **geen twijfel bestaat aangaande uw profiel als journaliste in Irak en het feit dat u artikels en opiniestukken schreef omtrent de joodse gemeenschap in Irak**. Uw verklaringen en veelvuldige bewijsstukken ondersteunen deze beweringen immers voldoende. Echter deze elementen 'an sich' zijn niet voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen in uw hoofde. U dient immers in concreto aan te tonen waarom u omwille van bovenstaande vervolging riskeert bij terugkeer, alwaar u in gebreke blijft. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden besloten dat **geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste vervolgingsfeiten**.

Zo beweert u dat, na het indienen van uw opiniestuk betreffende de nieuwe wet aangaande criminalisering van relaties met Israël, een collega genaamd A. u impliciet bedreigde (zie CGVS I, p.17). Echter hieromtrent bent u vaag te noemen. U weet immers niet eens de volledige naam van A. (zie CGVS II, p.12). Dit terwijl A. volgens u een collega was die werkzaam was in het archief en u wel zijn plaats van afkomst kan geven (zie CGVS II, p.12). Dat u dan niet eens zijn naam kan zeggen, doet twijfelen aan uw geloofwaardigheid. Bovendien is de zagezegde dreigende aard van het gesprek met A. twijfelachtig. Hij sprak u enkel aan en waarschuwde u over uw stuk waarbij hij verwees naar twee personen die zelf geschreven hadden over de joodse gemeenschap en verdwenen waren. Ook wees hij u erop dat er Hebreeuws stond geschreven op uw facebookpagina, wat ook effectief het geval bleek (zie CGVS I, p.17). Op welke manier het gesprek wat u met A. zou gehad hebben als een bedreiging zou moeten beschouwd worden, is geenszins duidelijk. U kan dit ook zelf niet met zekerheid duiden, temeer daar u verklaart dat u tot op heden zelf niet weet of hij u probeerde te waarschuwen of u bedreigde (zie CGVS I, p.17). Het feit dat u, na dit éénmalig gesprek, voor het overige niets meer hoorde van A. doet verder afbreuk aan de veronderstelde dreigende aard van dit gesprek.

Aan de zagezegde bedreigingen die u nadien ontving via Facebook kan er evenmin geloof worden gehecht. Zo verklaart u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u na het indienen van uw opiniestuk bij het thuiskomen zag op Facebook dat u een dreigbericht had ontvangen van de pagina 'Ya Mahdi Adrikna', volgens u gelinkt aan de beweging 'Al Muqawama Al Islamiya' (het 'Islamitische Verzet') (zie CGVS I, p.17). Echter, tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud zegt u plots dat u ook nog een tweede bedreiging ontving in september 2022 van Asaib Ahl Al Haq (zie CGVS II, p.12 en 14). Het is ten eerste vreemd dat u deze tweede bedreiging niet vermeldde bij DVZ, gevraagd naar uw problemen (zie vragenlijst DVZ). Bovendien vermeldde u een tweede bedreiging slechts terloops in de loop van uw eerste persoonlijk onderhoud (zie CGVS I, p.14), maar als u dan expliciet gevraagd werd u gehele asielrelaas uit de doeken te doen, liet u deze tweede bedreiging wederom achterwege (zie CGVS I, p.17). Ook wanneer u in het kader van uw eerste gehoor na afloop nog uitdrukkelijk gevraagd werd of u alle redenen had gegeven waarom u Irak had verlaten en / of niet kan terugkeren, liet u na de bedreiging die u van Asaib Ahl Al Haq zou gekregen hebben te vermelden (zie CGVS I, p.17). Dat u zo vaag bent over deze tweede bedreiging en hem vaker niet dan wel vermeldt doorheen uw asielprocedure, komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Bovendien bent u tegenstrijdig te noemen in uw verklaringen over deze bedreigingen. Zo verklaart u enerzijds dat de tweede bedreiging die u ontving van Asaib Ahl Al Haq was (zie CGVS II, p.12 en 14). Echter u beweert

verder dat zowel de eerste als de tweede bedreiging die u ontving, gelinkt waren aan de pagina 'Ya Mahdi Adrikna' (zie CGVS I, p.17 en CGVS II, p.14). Maar waar u eerder verklaarde dat de pagina 'Ya Mahdi Adrikna' gelinkt was aan de beweging 'Al Muqawama Al Islamiya', zegt u plots in uw relaas aangaande de tweede bedreiging dat op deze pagina het logo van 'Al Saib Al Haq' te zien is en deze pagina aan deze beweging is gelinkt (zie CGVS II, p.14). Dat u niet eenduidig bent over de beweging verbonden aan deze pagina doet dan ook ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Voorts kan u weinig zeggen over welke militie er achter de beweging 'Al Muqawama Al Islamiya' zou zitten. Zo komt u niet verder dan te zeggen dat alle militieën in Irak zeggen dat ze een verzetsbeweging zijn (zie CGVS II, p.12). Dat u niet eens een idee hebt welke militie achter deze bedreiging zit, doet verder twijfelen aan de door u voorgehouden vrees.

Voorts is het een raadsel hoe deze zogezegde beweging 'Al Muqawama Al Islamiya' erachter kwam dat u een opiniestuk had geschreven over deze wet aangaande de relaties met Israël. U beweert immers dat u op tien juni 2022 het artikel indiende en u diezelfde avond nog een bedreiging via facebook ontving van bovenstaande beweging (zie CGVS II, p.12). Echter u zegt zelf dat uw stuk pas op 25 juni 2022 effectief gepubliceerd werd (zie CGVS II, p.14). Aangezien dat dus enkel bepaalde mensen op de redactie van Azzaman weet kunnen gehad hebben van uw stuk op het moment dat u deze bedreiging ontving, doet dit de wenkbrauwen fronzen in verband met hoe deze beweging hiervan op de hoogte was. Dat u zelf ook niet aangeeft of nooit zou hebben stilgestaan bij het feit dat u mogelijks zou verklikt zijn, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Tevens is het vreemd dat u uw werkgever zijnde de krant Azzaman niet op de hoogte heeft gebracht van deze bedreigingen (zie CGVS II, p.14). Aangezien dat zij degenen waren die het artikel daadwerkelijk gepubliceerd hadden, maakt dat zij ook risico liepen. Dat de krant zelf geen problemen kende – zulks blijkt nergens uit uw verklaringen en de Commissaris-generaal beschikt ook zelf niet over dergelijke informatie – omwille van het feit dat ze uw controversieel artikel publiceerden, doet verder afbreuk aan uw beweringen dat u dan wel persoonlijk zou zijn bedreigd.

De vaststelling voorts dat de krant nog een tweede opiniestuk van u - waarin u pleitte de Irakese nationaliteit terug te geven aan Iraakse joden -, publiceerde, en dit nadat u Irak reeds had verlaten en in België verbleef (zie CGVS II p. 11), bevestigt voorts eens te meer dat de krant zelf voorheen geen problemen kende.

Dat u er voorts geen rekening mee zou gehouden hebben dat ook dit tweede stuk mogelijks nog zou gepubliceerd worden én aldus geen stappen zette om dit te voorkomen nadat u het land had verlaten – u zou dit stuk immers ook reeds ingediend hebben voor uw vlucht maar het werd pas na uw vertrek uit Irak gepubliceerd -, bevestigt verder ook de vaststelling dat aan de bedreigingen die u voorafgaand aan uw vertrek zou gekend hebben geen bewijswaarde kan worden toegekend. Immers, indien u effectief, zoals u beweerde een dreiging zou ontvangen hebben via uw Facebookpagina én u dit ernstig genoeg vond om te beslissen uw land en uw gezin achter laten, kan het totaal niet overtuigen dat u er dan niet bij zou hebben stilgestaan dat u ook nadien nog bedreigingen zou kunnen ontvangen via uw sociale mediaprofielen en dit ongeacht het land waar u verblijft. Dat u dan geen stappen zette om de publicatie van de stukken die u voor uw vertrek nog indiende uit voorzorg tegen te houden, is niet ernstig.

Dat u overigens uw werk dan niets laat weten en zomaar verdwijnt zonder uw werkgever hierin te betrekken, is weinig aannemelijk te noemen. Daarenboven zouden ze tot op heden niet weten waar u zich momenteel bevindt of wat er met u aan de hand is (zie CGVS II, p.14). Dat u plots verdwijnt en de krant op geen enkel moment u probeert te contacteren of andersom, is weinig geloofwaardig. Dit niet in het minst daar u beweert dat ze nog een ander artikel van u publiceerden op een moment dat u zich reeds in België bevond en, voor zover uw werkgever wist, u al een maand vermist was (zie CGVS II, p.14).

Ten slotte dient er aangaande deze bedreigingen te die u zou ontvangen hebben worden opgemerkt dat buiten deze facebookberichten u geen enkel andere vorm van bedreiging of probleem heeft gehad vanwege deze organisaties (zie CGVS II, p.13). Dit terwijl u de eerste bedreiging ontving op tien juni 2022 en het land pas verliet op 30 juli 2022, wat maakt dat u nog bijna twee maanden in Irak verbleef zonder enig probleem te hebben gekend. Als u daadwerkelijk bedreigd werd vanwege 'Al Muqawama Al Islamiya', dan wel Asaib Ahl Al Haq, hadden ze dus ruim kansen genoeg om hun bedreigingen hard te maken. Bovenstaande doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Ook de manier waarop u uiteindelijk het land heeft verlaten, is opmerkelijk. Dat u een uitnodiging kreeg van een Franse kunstgalerij in het kader van uw beroep als journaliste, nét in de nasleep van de eerste bedreiging die u zou gekregen hebben, is op zijn minst toevallig te noemen.

Dat u deze uitnodiging kreeg, hier vervolgens op inging en legaal uw land uitreisde, wordt op zich niet betwist. Dat u kort voordien zou zijn bedreigd omwille van uw publicatie daarentegen wel. Zulks blijkt ook eens te meer uit het feit dat u, zoals gezegd, nog een tweetal maand nadat u zou zijn bedreigd, zonder verdere problemen in Irak, in uw eigen woning, kon blijven én blijkbaar in die periode ook geen stappen zette om u dan wel uw gezin in veiligheid te brengen. Pas nadat u het land verliet en nadat hij een arrestatiebevel op uw naam ontving zou uw echtgenoot de woning verlaten hebben en verblijft hij tot op heden hier en daar bij vrienden; wat overigens een blote bewering van uw kant betreft. Nergens uit uw verklaringen blijkt voorts dat u, volgend op de bedreiging die u zou gekregen, reeds de idee had om het land te verlaten, laat staan dat u hiertoe stappen zette of u hieromtrent nog maar informeerde. Dit alles is niet ernstig ingeval van een waarachtig relaas. U haalde verder het arrestatiebevel aan wat uw man ontving na uw vertrek in uw hoofde vanwege de Irakese autoriteiten waarin u gesommeerd werd uzelf aan te bieden bij de rechtbank van Rusafah en waarin u aangeklaagd werd de wet betreffende normalisering van de relaties Israël te hebben overtreden met uw artikels over de joodse gemeenschap (zie CGVS II, p.15). Wederom kan hier echter weinig geloof aan gehecht worden. Zo zegt u dat u op basis van alles wat u reeds over Israël en de joodse gemeenschap had geschreven, werd aangeklaagd (zie CGVS II, p.15). Echter uw opiniestuk naar aanleiding van diezelfde wet waarvoor u werd aangeklaagd, werd volgens u gepubliceerd op 25 juni 2022 (zie CGVS II, p.14). De aanklacht dateert echter pas van 16 augustus 2022 (zie CGVS II, p.14). Dat de autoriteiten dusdanig lang wachtten met u aan te klagen terwijl u nog ruim een maand na publicatie in het land verbleef, is weinig aannemelijk te noemen.

U verklaarde ook op legale wijze Irak te hebben verlaten met uw paspoort en visum voor Frankrijk (zie CGVS I, p.5 en 17). Dat de autoriteiten u zomaar lieten vertrekken en ‘vergaten’ u voor uw vertrek aan te houden, is geenszins geloofwaardig te noemen. Hiernaar gevraagd zegt u zelf dat niemand wist dat u het land verlaten had (zie CGVS II, p.15). Dat u via de luchthaven met paspoort en visum vertrok en de autoriteiten hiervan niet op de hoogte waren, is absoluut niet aannemelijk te noemen. Bovendien bent u vaag te noemen over de aanleiding van het arrestatiebevel. Zo werd u gevraagd of er dan iemand klacht tegen u had ingediend, waarop u volmondig bevestigt. Echter u kan niet zeggen wie dit was (zie CGVS II, p.15). Dat er een zulke procedure tegen u wordt opgestart en u niet eens op de hoogte lijkt te zijn van wie u heeft aangeklaagd, doet de wenkbrauwen danig fronsen. Tevens lijkt u weinig op de hoogte van het verdere verloop van deze rechtszaak tegen u, terwijl dit oorspronkelijke arrestatiebevel reeds van twee jaar geleden dateert. U zegt niet te weten of er al dan niet een uitspraak is gevallen in uw zaak. Uw man woont niet meer op hetzelfde adres en kan geen post meer ontvangen (zie CGVS II, p.15). Zoals gezegd betreft dit een blote bewering van uw kant (zie supra). Dit terzijde, dit volstaat geenszins om uw complete onwetenschap aangaande de rechtszaak die tegen u zou zijn aangespannen te vergoelijken. Het is niet geloofwaardig dat er een strafrechtelijke zaak tegen u loopt en u gewoonweg niet eens poogt te weten te komen wat het verdict is. Immers daar u volgens het Irakese gerechtssysteem perfect bij verstek veroordeeld kan worden, moet er logischerwijs reeds een uitspraak zijn gevallen in uw zaak. Dat u via uw man of andere familieleden, kennissen niet poogt te weten te komen wat het verdict is, doet ernstige afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Men zou immers mogen verwachten dat, als er een zulke zaak aanhangig is tegen uw persoon, u zou willen weten wat het verdict is en wat u effectief te wachten staat ingeval van een eventuele terugkeer, dan wel welk risico u mogelijks loopt. Uw onwetendheid en klaarblijkelijke desinteresse raken aan de kern van uw relaas en hollen uw geloofwaardigheid verder uit.

Voorts dient er hierbij opgemerkt te worden dat het zeer vreemd is dat in bijgevoegde vertaling van het arrestatiebevel dat u neerlegt te lezen valt dat dit gericht is aan ‘de gerechtelijke opsporingsambtenaren en politieagenten’ en een intern document betreft waarin verzocht wordt u op te sporen en voor te leiden voor de rechtbank. Dit valt moeilijk te rijmen met de bewering dat dit een verzoek tot voorkomen gericht aan uw persoon betreft dat afgeleverd werd aan uw man (zie CGVS II, p.14 en 15). Vervolgens dient er bij dit alles opgemerkt te worden dat het moeilijk te plaatsen valt dat u beweert dat uw man ook journalist was en zelfs meeschreef aan bepaalde artikels over de joodse gemeenschap (zie CGVS II, p.9), maar dat hij geenszins gezocht wordt door de autoriteiten of wordt lastiggevallen. Tot op heden zou hij nog altijd in Bagdad verblijven samen met uw dochter (zie CGVS II, p.16). Het is ten eerste vreemd dat u niet samen Irak hebt verlaten, daar het risico dat uw man in de problemen zou komen omwille van bovenstaande toch reëel was (zie CGVS II, p.16). U hiernaar gevraagd, haalde u enkel aan dat u probeerde een visum te verkrijgen voor uw dochter maar dit zou zijn geweigerd. Niet alleen komt u ook hier weer niet verder dan het uiten van een loutere bewering, uit uw verklaringen komt duidelijk naar voor dat er geen pogingen werden ondernomen om ook uw man het land te laten uitreizen. Bovendien is het feit dat uw man na uw vertrek geen reële problemen kent of kende, wederom een element dat afbreuk doet aan uw geloofwaardigheid. Ook is er nog het zagezegde verdachte vriendschapsverzoek dat u ontving in België van een persoon die zich voorstelde als een Irakese jood woonachtig in Israël. U vond echter dat hij verdachte vragen stelde over uw contacten met joden en blokkeerde hem (zie CGVS I, p.14). Hieruit kan echter geenszins een vrees worden afgeleid. Dat u een screenshot van dit verzoek voorlegde, voegt niets wezenlijks toe. Wie achter dit profiel schuilgaat is geenszins duidelijk. Dergelijk profiel kan door éénieder zijn aangemaakt en met welke intenties dit verzoek werd verstuurd blijkt ook geenszins uit de screenshot van het profiel zelf. Dat deze persoon alsdus, zoals u

beweert, kwade intenties heeft en u 'verdachte' vragen stelde, blijkt uit niets. . U heeft overigens ook zelf geen idee wie deze persoon is en hebt niets meer van hem gehoord. Het is dan ook onduidelijk wat u hieromtrent zou moeten vrezen.

Volledigheidshalve dient er te worden vermeld aangaande de gebeurtenissen na uw vertrek zijnde uw zus A. die zou zijn lastig gevallen door de politie waarbij uw moeder een hartaanval zou hebben gekregen (zie CGVS II, p.16) dat, los van het feit dat u ook hier niet verder komt dan het uiten van blote beweringen, uw verklaringen dat de politie naar u zou zijn komen zoeken bij uw zus maar moeilijk kunnen worden aangenomen. U linkt dit immers aan het arrestatiebevel dat op uw naam zou zijn uitgevaardigd en waaraan, zoals uit voorgaande duidelijk blijkt, geen geloof wordt gehecht. Dat uw moeder mogelijks ondertussen overleden is, wordt op zich vooralsnog niet betwist. Hoe betreurenswaardig dit ook moge zijn, dat dit het gevolg is van uw problemen toont u geenszins aan. Het overlijden van uw moeder kan dan ook niet worden weerhouden om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing geenszins wijzigen.

Immers de door u neergelegde identiteitsdocumenten van uzelf en uw familieleden bewijzen hoogstens uw identiteit, alwaar tot op heden niet aan getwijfeld wordt.

Eenzelfde kan gezegd worden aangaande alle documenten betreffende uw werk als journalist en de artikels die u schreef omtrent de joodse gemeenschap. Aangezien dit feit niet betwist wordt in voorgaande, is dit dan ook van geen invloed op uw beslissing.

Ook de kopie van het arrestatiebevel kan geen ander licht werpen op voorgaande. Los van het feit dat het document louter een kopie betreft, is het bovendien zo dat alle Iraakse documenten gemakkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde hoe dan ook slechts relatief is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Daarenboven valt de inhoud ervan moeilijk te rijmen met uw verklaringen, wat nog meer afbreuk doet aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit document.

Aangaande het vluchtelingencertificaat van de Verenigde Naties dat u ontving in Syrië dient gezegd te worden dat dit enkel aantoonde dat u door de V.N. in Syrië werd erkend als vluchteling, een gegeven wat evenmin ter discussie staat. Ook de screenshots van de zogezegde bedreigingen kunnen voorgaande appreciatie niet omvormen. Het betreffen immers zaken van welke de inhoud gemakkelijk manipuleerbaar is en waarvan de authenticiteit dus niet na te gaan is. Bovendien vallen ze zoals in supra beschreven moeilijk te rijmen met uw verklaringen, waardoor de authenticiteit nog twijfelachtiger wordt.

Uw documenten betreffende lidmaatschap van Engage en begeleidend schrijven van deze organisatie alsook begeleidend schrijven van E. S. en attest van uw deelname aan onderzoek VUB kunnen geenszins uw problemen staven. Immers het feit dat u journalist bent, wordt zoals reeds meermaals vermeld niet betwist. Bovendien zijn zowel Engage, E. S. en de VUB geen getuigen uit eerste hand te noemen en kunnen zij aldus niet instaan voor de waarachtigheid van uw problemen.

Uw certificaat van deelname aan een cultureel evenement inzake International Women Day met uw dochter heeft geen betrekking op uw vrees en kan aldus ook geen rol spelen bij de beoordeling ervan.

De door u neergelegde USB-stick met daarop filmpjes van een speeches van Mazen Latif en een parlements lid over de gevolgen van inbreuken op de wet inzake normalisering relaties met Israël hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie en kunnen aldus bovenstaande beslissing niet in positieve zin wijzigen. Uit het loutere feit dat deze wet bestaat kan geenszins worden afgeleid dat u in Irak strafrechtelijke vervolging riskeert omwille van een inbreuk op deze wet.

Inzake de door u neergelegde screenshots van uw conversatie met de galerijhouder in Frankrijk kan er opgemerkt worden dat deze enkel betrekking heeft op de modaliteiten van uw vertrek en geenszins de ongelooftwaardigheden van uw relaas kan herstellen.

De door u neergelegde attesten van taalopleiding in België hebben betrekking op uw integratie en zijn hoe bewonderenswaardig ook, van geen invloed op uw beslissing.

Ten slotte zijn er nog de medische attesten die u neerlegt waaruit blijkt dat u zou lijden aan een posttraumatische stresstoornis. Deze zeggen iets over uw mentale toestand maar tonen geen actuele vrees

in uw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Ze bieden evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake uw vrees voor vervolging ten aanzien van Irak. Alhoewel dat de arts laat uitschijnen dat gebeurtenissen in Irak aan de grondslag liggen, kan er geenszins uitspraak gedaan worden over welke precieze gebeurtenissen. Dient hier evenwel te worden opgemerkt dat een arts zich enkel kan uitspreken over de fysieke dan wel psychische letsels waaraan iemand lijdt. Een arts kan nooit met absolute zekerheid uitsluitel geven over de feiten die hieraan ten grondslag liggen, daar hij hiervoor aangewezen is op wat een patiënt hem vertelt. Dit geldt eens te meer ingeval van psychologische problemen. Dat u mentale problemen staat op zich niet ter discussie. Dat deze het gevolg zijn van de feiten zoals door u aangehaald en meegemaakt in Irak, kan door voorgelegde medische stukken niet ondersteund worden.

Er dient overigens te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.

Volledigheidshalve kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat documenten sowieso slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas wat in casu geenszins het geval is.

In verband met de e-mail die het CGVS op 25 maart 2024 van uw advocaat ontving met daarin enkele opmerkingen in verband met de notities van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, moet worden opgemerkt dat het hier enkel over verduidelijkingen van de verklaringen gaat die geen ander zicht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van mei 2019 (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org/>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de

veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en ook onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag net zoals in 2021, evenwel zeer laag. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad voornamelijk kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Verder wordt ook melding gemaakt van enkele gevechten in tribale context.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen alsook het aantal slachtoffers dat kan worden toegeschreven aan ISIS sinds 2020 in dalende lijn is. De meeste slachtoffers van ISIS vallen bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. Tijdens de verslagperiode pleegde ISIS geen (zelfmoord)aanslagen in Bagdad. ISIS is sinds december 2022 bijna uitsluitend actief in de noordelijke rand van de provincie, waar het in eerste instantie militair personeel en leden van de PMF viseert. De enige zelfmoordaanval dewelke gericht was tegen het Iraakse leger vond in Tarmiyah plaats. De groepering ondervindt echter constante druk van de ISF ten einde aanvallen op de hoofdstad te verhinderen. Bagdad is wel nog steeds een doelwit van ISIS en is ISIS nog steeds in staat om aanvalsteams in de Baghdad Belts logistiek te ondersteunen.

Vanaf begin oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten traden hardhandig op tegen personen die betrokken waren bij de protestacties tegen de regering. Er vonden hevige, gewelddadige confrontaties plaats tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds. Deze grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden in maart 2020 door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vinden wel nog kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 93.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 46.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Bagdad, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis doet evenmin besluiten dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens blijkt dat u onvoldoende mobiel zou zijn en zich fysiek niet vrijelijk zou kunnen verplaatsen.

Ten slotte is het feit dat in hoofde van uw zus I. wel beslist werd tot toekenning van vluchtelingenstatus een element dat niets wijzigt aan voorgaande beoordeling. Uw zus I. (CG [...]; OV [...]) verblijft reeds vele jaren in België en het feit dat haar internationale bescherming werd toegekend betekent niet dat ook u automatisch internationale bescherming moet worden toegekend. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoekster voert een schending aan van "Artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet); Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet; Artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet; Artikel 1 van het VN-Vluchtelingenverdrag; juncto de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsnorm en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting.

In casu ontwikkelt zij haar middel als volgt wat betreft de vluchtelingenstatus:

"Het CGVS haalt enkele redenen aan om te argumenteren dat het relaas van verzoekster ongeloofwaardig zou zijn. Daarnaast wordt zeer selectief verwezen naar de internationale rapporten waarop het CGVS zich beroept.

Verzoekster betwist deze beslissing.

Preliminair dient erop gewezen te worden dat het CGVS stelt dat er "geen twijfel bestaat aangaande uw profiel als journaliste in Irak en het feit dat u artikels en opiniestukken schreef omtrent de joodse gemeenschap in Irak. Uw verklaringen en veelvuldige bewijsstukken ondersteunen deze beweringen immers voldoende." (stuk 1b) Toch houdt het CGVS absoluut geen rekening met de context in IRAK voor mensen met dit profiel. Verweerder haalt slechts bepaalde zaken aan die ongeloofwaardig zouden zijn (quod non) terwijl op geen enkele manier rekening wordt gehouden met de objectieve informatie die hierover voorhanden is en de algemene context in IRAK. Dit is echter van kapitaal belang.

Verzoekster wenst immers eerste en vooral te kaderen dat in mei 2022 de wet gestemd werd die de normalisatie van de staat ISRAËL en zijn inwoners gecriminaliseerde werd. Hier ontstond zeer veel controverse rond aangezien elke vorm van contact of affiliatie met ISRAËL door deze wet verboden wordt. De

straffen gaan zeer ver. Het CGVS heeft hier kennis van, maar verwijst hier amper naar in de bestreden beslissing, verzoekster haalt dit nochtans meermaals aan tijdens het persoonlijk onderhoud.

Er bestaat geen discussie over het feit dat verzoekster als journaliste jarenlang onderzoek voerde naar de gemeenschap van Joodse Irakezen en het land ISRAËL in het algemeen. Zij publiceerde hier verschillende opiniestukken over (die openbaar verschenen). Zij had ook contacten met de (nog steeds) vermiste Mazen Latif. Zij legt hierover enorm veel documenten voor (NPO I p. 12). Hier wordt dan ook niet aan getwijfeld.

Een vrouwelijke journaliste, met affiniteit met ISRAËL die ook meermaals is contact stond met de ontvoerde/vermoorde Mazen Latif, (een profiel waaraan niet getwijfeld wordt door verweerder) heeft dus enkel en alleen op basis van deze wet al een enorm risico om vervolgd te worden in IRAK. Verweerder zet dit echter weg als irrelevant met de blote bewering dat “uit het loutere feit dat deze wet bestaat geenszins kan worden afgeleid dat [verzoekster] in Irak strafrechtelijke vervolging riskeert omwille van een inbreuk op deze wet.” (stuk 1) Voor het overige voert verweerder hier geen onderzoek naar.

Van een zorgvuldige overheid mag minstens verwacht worden dat, als er niet getwijfeld wordt aan het profiel van verzoekster en er zulke wet van kracht is in haar land van herkomst, dit minstens onderzocht wordt. Zeker aangezien de algemene objectieve informatie de situatie nochtans zeer ernstig weergeeft voor iedereen met contacten met Israël of Israëlieten:

[...]

Uit deze objectieve bronnen blijkt duidelijk dat “het hebben van banden of contacten met Israel” zwaar bestraft wordt, met als zwaarste straf de doodstraf. Dat het CGVS in het dossier van verzoekster (die bewezen contacten heeft met Israel en Israelieten aangezien haar opiniestukken gepubliceerd werden, hetgeen niet betwist wordt) louter beweert dat mevrouw op basis van deze wet geen gegronde vrees voor vervolging heeft, is dan ook absurd. Minstens is het aan het CGVS om dit grondiger te onderzoeken. Verzoekster legt immers duidelijke en geloofwaardige verklaringen af dat zij wél vervolgd zou worden op basis van deze wet.

Meer nog, verzoekster uitte in haar opiniestuk dat gepubliceerd werd op 25.06.2022 expliciet kritiek op deze wet (stuk 12). Aangezien er enorme straffen staan op contacten met Israël heeft verzoekster door de publicatie van dit zeer kritische artikel natuurlijk een gegronde vrees voor vervolging.

Daarnaast haalt verzoekster ook andere geloofwaardige redenen aan. Verweerder stelt echter dat haar verklaringen omtrent de bedreigingen die zij op basis van haar werk als journalist ontving niet geloofwaardig zijn en tegenstrijdigheden bevatten (quod non).

1) Verweerder betwist eerst en vooral de feiten die gebeurden omtrent de televisiezender Al Shaabiya niet, er wordt enkel gesteld dat deze feiten niet actueel genoeg meer zouden zijn. Verweerder dient dit echter mee te nemen in de algehele beoordeling van de vrees voor vervolging van verzoekster aangezien dit geen op zichzelf staand feit is. Het toont aan dat verzoekster ook toen al problemen kende met de autoriteiten. Dit kan dus niet zomaar genegeerd worden.

2) Daarnaast haalt het CGVS aan dat verzoekster vaag blijft over de bedreiging die ze ontving van haar collega genaamd A., waarbij wordt aangehaald dat verzoekster zijn volledige naam niet kent en verder niet meer van deze collega heeft gehoord. Verzoekster wenst hierbij te verduidelijken dat dit enerzijds een collega was die werkzaam was in het archief, zij had dus niet vaak rechtstreeks contact met hem, en anderzijds dat zij een onafhankelijk journaliste/freelancer was die dus zelfstandig schreef en publiceerde voor meerdere kranten/uitgeverijen. Zij was dus geen werknemer van de krant. Dit brengt logischerwijze met zich mee dat verzoekster niet iedereen kende die werkzaam was bij de verschillende kranten, waardoor ze tijdens het persoonlijk onderhoud ook geen verdere informatie over deze “collega” kon geven. Dat zij werkzaam was als onafhankelijk journaliste/freelancer, werd door verzoekster meermaals aangehaald tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (NPO I, p.7, 9). Daarnaast is het niet zo dat een bedreiging dient gerelativeerd te worden enkel en alleen omwille van het feit dat er geen gevolgen zijn na de bedreiging. De loutere bedreiging had immers al een impact op verzoekster en toont de dreigende en gevaarlijke omgeving aan.

3) Het CGVS verwijst verder naar zogenaamde tegenstrijdigheden in de verklaringen over welke pagina verzoekster bedreigde via Facebook. Verzoekster legt hierover echter absoluut geen tegenstrijdige verklaringen af. Verzoekster haalde immers correct aan dat de twee bedreigingen van verschillende milities afkomstig waren, maar deze milities beiden handelden onder het “Al Muqawama Al Islamiya”. Dit laatste duidt op de “Islamitische strijd” in het algemeen, waardoor deze benaming dus door alle verschillende milities gebruikt wordt. De “Islamitische strijd” is immers de ideologie die zij allen aanhangen. Er is daarentegen slechts één militie die deze naam ook effectief draagt. Concreet werden de twee bedreigingen aan verzoekster verstuurd door dezelfde Facebook-pagina (nl. Al Muqawama Al Islamiya), waarbij de eerste bedreiging effectief ondertekend werd door de militie die deze naam “Al Muqawama Al Islamiya” draagt, terwijl de tweede bedreiging werd ondertekend door de militie met de naam “Al Saib Al Haq”. Verzoekster legt hierover dus wél eenduidige verklaringen af. Zij verduidelijkte dit meermaals tijdens haar persoonlijk onderhoud:

[...]

Verweerder stelt dat het vreemd zou zijn dat verzoekster weinig kan zeggen over welke militie er achter de beweging “Al Muqawama Al Islamiya” zit. Dit is echter hoegenaamd niet bizar. Verzoekster heeft niets met deze milities te maken en wordt bedreigd door hen. Van haar verwachten dat zij in detail kan vertellen wie hierachter zit is niet correct. Verweerder verwacht hiermee het onmogelijke van verzoekster.

4) Verder stelt verweerder dat het “een raadsel [is] hoe deze z gezegde beweging ‘Al Muqawama Al Islamiya’ erachter kwam dat u een opiniestuk had geschreven over deze wet aangaande de relaties met Israël. U beweert immers dat u op tien juni 2022 het artikel indiende en u diezelfde avond nog een bedreiging via facebook ontving van bovenstaande beweging (zie CGVS II, p. 12). Echter u zegt zelf dat uw stuk pas op 25 juni 2022 effectief gepubliceerd werd (zie CGVS II, p. 14).”

Verzoekster stelt echter duidelijk over deze bedreiging in haar persoonlijk onderhoud, het volgende:

[...]

Verzoekster vermeld niet dat deze bedreiging specifiek over haar dan gepubliceerde artikel gaat. Haar naam en artikelen (zij schreef reeds verschillende artikelen over de Joodse gemeenschap) staan immers online, op Facebook en in de kranten. Haar naam en artikelen worden gedeeld door de Joodse gemeenschap. Over de bedreiging die zij ontving van A. stelt zij dan ook duidelijk:

[...]

Aangezien de bedreiging van A. hierop betrekking had, kan de eerste (schriftelijke) bedreiging via Messenger hier ook betrekking op hebben gehad. Verzoekster stelt nergens dat deze bedreiging specifiek over haar laatst gepubliceerde artikel zou gaan dat werd ingediend op 10.06.2022 en gepubliceerd op 25.06.2024. Het kan echter perfect mogelijk zijn dat A. achter deze bedreiging zat. Aangezien hij aanwezig was op het moment dat zij haar artikel ging indienen kan het dat hij hier wel op de hoogte van was. Dit is natuurlijk ook voor verzoekster een raadsel en zijn speculaties. Wat wel vast staat is dat verweerder onterecht tegenstrijdigheden opwerpt in het relaas van verzoekster die geen basis vinden in de verklaringen van verzoekster.

Verzoekster heeft bovendien meermaals aangegeven dat ze twee bedreigingen ontving, dat verweerder als één van de weigeringsredenen aanhaalt dat verzoekster hier vaag over blijft is dan ook niet serieus. Zij gaf het bestaan van deze tweede bedreiging meermaals aan (stuk 4a NPO I p. 14; stuk 4b NPO II p. 12 en 14) en legt hier documenten over neer. Dit kan dus absoluut niet in twijfel worden getrokken.

5) Het CGVS stelt dat het vreemd is dat verzoekster haar werkgever niet op de hoogte bracht van de bedreigingen. Ook hier ligt de verklaring uiteraard opnieuw in de onafhankelijkheid van verzoekster als journalist. De krant “Azzaman” werd door verzoekster dan ook niet gezien als haar vaste werkgever, gezien zij voor verschillende kranten artikelen schreef als onafhankelijk journaliste/freelancer.

De reden dat de krant geen directe bedreigingen ontving, is te wijten aan het feit dat de krant nooit aansprakelijk is voor de inhoud van artikel. Deze aansprakelijkheid ligt altijd bij de persoon die het artikel effectief heeft geschreven, wat ook wordt verduidelijkt in de krant boven het artikel van verzoekster (stuk 5a en 6). Hierin staat geschreven dat de krant aan de schrijvers de mogelijkheid verleent om hun mening neer te schrijven, waarbij dus duidelijk wordt gesteld dat het niet om een objectief artikel gaat (stuk 5a en 6). Hieruit volgt dan ook dat auteurs aansprakelijk worden gesteld voor hun geschreven artikel. Het is dan ook net wél logisch dat verzoekster zo weinig mogelijk mensen op de hoogte brengt wanneer zij het land ontvlucht. Iedereen hiervan op de hoogte brengen (waaronder de krant Azzaman waar veel mensen tewerkgesteld zijn) zou haaks staan op het geheim houden van haar vlucht uit het land én haar vrees voor vervolging. Azzaman is bovendien niet haar werkgever aangezien zij freelancer was. Verweerder bekijkt dit meermaals uit de foute context in de bestreden beslissing.

6) Er wordt verder door het CGVS gesteld dat het opmerkelijk is dat verzoekster op een legale wijze het land kon verlaten middels een uitnodiging van een Franse kunstgalerie net na de eerste bedreiging. Dit is manifest onjuist! Verzoekster werd eerst op 30 april 2022 uitgenodigd voor deze Franse kunstgalerie (stuk 7a), waarna ze pas op 10 juni 2022 de eerste bedreiging via Facebook ontving. Poneren dat deze uitnodiging dus “opmerkelijk” net na de eerste bedreiging kwam, maakt een volledig verkeerde voorstelling uit van de feiten. De bedreiging was enkel en alleen een reden voor verzoekster om in te gaan op de uitnodiging. Hierop ingaan was toen nog perfect mogelijk, aangezien de expeditie waarvoor de uitnodiging bedoeld was, pas plaats vond tussen 1 augustus 2022 en 7 augustus 2022 (stuk 7a).

7) Verzoekster stelde meteen alles in het werk om een visum te kunnen verkrijgen om het land te verlaten. Zij vroeg het visum immers meteen aan op 12.06.2024 (stuk 7b). Zoals verweerder zou moeten weten is een legaal vertrek vanuit een land als IRAK niet zomaar in een paar uur te regelen. In de periode dat zij nodig had om een visum te verkrijgen (ongeveer 1,5 maand) bleef zij inderdaad in IRAK, aangezien zij geen andere optie had en het land niet illegaal kon verlaten. Verweerder vraagt echter niet na hoe zij dit specifiek deed. Haar man duikt op dit moment onder en verhuist regelmatig van adres (stuk 4a NPO I p. 7 en stuk 4b NPO II p. 16). Ook verklaarde zij dat haar zus de politie reeds aan de deur kreeg die vroeg naar verzoekster (stuk 4b NPO II p. 16). Naar dit alles werden geen verdere vragen gesteld, noch onderzoek verricht door het CGVS. Het is echter duidelijk dat verzoekster meteen na de bedreiging alles in het werk stelde om het land (op

legale wijze) te verlaten. Verzoekster verbleef dus absoluut niet nog anderhalve maand “op haar gemak” in IRAK zonder nog problemen te kennen. Ook dit werd niet onderzocht, verzoekster werd niet bevraagd over hoe zij nog anderhalve maand in IRAK (ondergedoken) overleefde, noch werd er gevraagd of zij in die specifieke periode nog problemen ondervond. Het CGVS faalt op dit punt opnieuw in haar onderzoeksplicht. Daarnaast zou het volgens verweerder ongeloofwaardig dat verzoekster pas op 16 augustus 2022 werd aangeklaagd voor het artikel dat op 25 juni 2022 gepubliceerd werd. Dit zou laattijdig zijn?! Dat er anderhalve maand tussen het arrestatiebevel en de publicatie van het artikel zit is helemaal niet ongeloofwaardig, maar betreft een normale duurtijd alvorens over te gaan tot een officiële aanklacht. Anderhalve maand is absoluut niet “dusdanig lang”. Zelfs in België duurt het minstens even lang voor een persoon gedagvaard wordt op basis van een klacht/vaststelling die werd gedaan. Verweerder heeft hier duidelijk geen realistisch beeld van en verwijst ook niet naar algemene informatie waaruit zou blijken dat een arrestatiebevel in IRAK daags na de klacht of (in casu) de publicatie van het artikel zou volgen. Door ervan uit te gaan dat men meteen na een klacht een arrestatiebevel zou uitvaardigen, gaat verweerder ervan uit dat hier geen enkele vorm van onderzoek aan vooraf gaat. Het zou net logisch zijn dat men eerst de nodige onderzoeken doet om na te gaan of deze klacht überhaupt op iets gestoeld wordt. Stellen dat anderhalve maand tussen de klacht en het arrestatiebevel ongeloofwaardig lang is, is volstrekt onjuist en wordt door het CGVS op geen enkele objectieve bron gestoeld.

8) Gelet op bovenstaande is het dan ook logisch dat verzoekster met haar geldig visum voor kort verblijf uit IRAK kon vertrekken. Er was op dat moment nog geen aanhoudingsbevel tegen haar genomen, noch stond zij op dat ogenblik al geseind. Op het moment van vertrek van verzoekster uit IRAK was er dus nog geen reden voor de autoriteiten om haar tegen te houden. Dit is dus geloofwaardig en draagt niet bij tot de vermeende ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekster.

9) Het CGVS haalt daarnaast aan dat ze kan verwachten dat verzoekster wenst op de hoogte te zijn van het arrestatiebevel tegen haar. Dit is echter onmogelijk voor verzoekster, gezien zij omwille van de vrees voor vervolging door de autoriteiten in IRAK aldus in de onmogelijkheid verkeert om contact op te nemen met haar land van herkomst om op die manier op de hoogte gebracht te worden van het arrestatiebevel tegen haar. Ook haar man leeft in angst in IRAK (zie supra). Het is dan ook oneerlijk van het CGVS om te stellen dat de man van verzoekster geen enkel probleem meer zou ervaren en gewoon nog in BAGDAD verblijft, terwijl verzoekster meermaals consistent aangeeft dat hij regelmatig verhuist om niet op de radar te komen en dus wel degelijk ondergedoken leeft (zie supra). Verzoekster geeft ook aan dat haar echtgenoot en dochter een visum probeerden aan te vragen maar dat dit geweigerd werd. Enkel verzoekster kreeg een uitnodiging op basis waarvan zij een visum kon aanvragen en het land kon verlaten. Haar echtgenoot en dochter niet, waardoor dit voor hen helemaal niet evident is. Het CGVS is volstrekt blind voor de administratieve moeilijkheden die maken dat het verlaten van het land helemaal niet evident is en stelt gewoon kortweg dat verzoekster hier geen moeite voor doet. Niets is minder waar, verzoekster zit dag en nacht met haar echtgenoot en dochter in haar hoofd en tracht er alles aan te doen opdat zij ook het land zouden kunnen verlaten. Niets is echter mogelijk zolang zij zelf geen verblijfsrecht heeft in België of Europa. Op dit ogenblik leven haar echtgenoot en dochter dus wel degelijk met enorm veel angst in IRAK en dienen zij om de haverklap te verhuizen uit vrees voor vervolging.

Het CGVS houdt hier geen rekening mee en verdraait zelfs de woorden van verzoekster.

Verzoekster verwijst ook nadrukkelijk naar de gebeurtenissen met betrekking tot Mazen Lateef. Dit is een auteur die gespecialiseerd was in de joodse gemeenschap en hierover dus, net zoals verzoekster, stukken schreef. Hij werd vanwege deze banden met de joodse gemeenschap in 2020 ontvoerd door een onbekende militie. Op vandaag is het nog steeds niet bekend wat er exact met hem is gebeurd... Na zijn verdwijning won hij nog een prijs, wat verduidelijkt welke invloed hij dus ongetwijfeld had. Verzoekster vreest bij terugkeer naar haar land van herkomst slachtoffer te worden van een gelijkaardige ontvoering, aangezien zij ook dergelijke stukken over Israël schreef en daarnaast ook in contact stond met de heer Mazen Lateef. Dit blijkt duidelijk uit voorgelegde berichten tussen verzoekster en de heer Mazen Lateef (stuk 7). Uit verschillende nieuwsartikelen blijkt ook dat hij (nog steeds) vermist is:

[...]

Ook dit betreft dus objectief bevestigde informatie. Verzoekster legt daarnaast consistente verklaringen af over haar band en contacten met hem. Verweerder neemt dit niet mee in de weigeringsbeslissing en negeert dit gegeven. Dit terwijl de verklaringen van verzoekster integraal bevestigd worden door de objectieve informatie die hierover te vinden is.

Het valt op dat het CGVS uitdrukkelijk zoekt naar tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker en actief elementen die wel kunnen aantonen dat verzoekster de waarheid spreekt (haar kennis Mazen Latif die vermist is, de aangenomen wet die contact met Israël en Israëliërs verbiedt, de druk op persvrijheid en vrijheid van meningsuiting in IRAK...)

negeert of louter beweert dat dit alles niet relevant is zonder hierbij te argumenteren waarom deze (zeer belangrijke) elementen niet relevant zouden zijn.

Verder haalt verzoekster aan dat het CGVS het feit dat zij journaliste was in IRAK relateert en benadrukt hierbij het actueel nog steeds sinds jaar en dag bestaande gevaar voor journalisten in het algemeen. Dit blijkt ook uit diverse nieuwsartikelen:

[...]

Tot slot stelt het CGVS nog vast dat de neergelegde documenten de beslissing niet kunnen wijzigen. Verzoekster legt echter tal van documenten neer (zie bespreking NPO I p. 12 e.v.). Deze documenten zijn bovendien een aanvulling op een zeer consistent relaas zonder echte tegenstrijdigheden (zie supra). Dit dient dus wel degelijk als geloofwaardig beschouwd te worden.

Verweerder zet daarnaast het arrestatiebevel meteen weg als fraude, zonder de reden toe te voegen waarom dit fraude zou zijn. Ook dit arrestatiebevel vormt echter een duidelijke aanvulling op het consistent relaas van verzoekster en past volledig in de verklaringen die zij aflegt. Verweerder gaat echter meteen uit van een vermoeden van fraude. Dit kan geenszins de bedoeling zijn. Door het toevoegen van al deze documenten voldoet

verzoekster ruimschoots aan haar medewerkings- en bewijsplicht. Van verweerder kan dan minstens ook verwacht worden dat het zijn onderzoeksplicht na komt. Dit is in deze beslissing absoluut niet het geval.

Nog een ander element waarom verzoekster haar relaas wel degelijk geloofwaardig is, is dat zij erkend werd als vluchteling in SYRIË, ook dat wordt louter door het CGVS weggezet als irrelevant. Dit is absoluut niet irrelevant en kan er (samen met de veelvuldige andere elementen – zie supra) wel degelijk op wijzen dat verzoekster nood heeft aan bescherming. Verweerder hecht hier niet de nodige en logische relevantie aan.

Verder is verzoekster zeer kwetsbaar door haar medische situatie. Ze heeft namelijk depressieve klachten en lijdt aan voortdurende slapeloosheid en een ernstige Posttraumatische Stressstoornis en moet hiervoor geregeld op controle in het AZ Sint-Jan te Brugge (stuk 8). Ze heeft daarnaast een uitval en verlamming ter hoogte van haar linkervoet, waardoor zij geen kracht heeft rond haar enkel en ook minder mobiel is (stuk 9).

Het feit dat verzoekster tot op de dag van vandaag leidt aan post-traumatisch stresssyndroom versterkt des te meer de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging en de problemen die zij had in IRAK. Opnieuw is de conclusie die het CGVS trekt over deze (veelvuldige) medische documenten teleurstellend en getuigt zij van weinig inzicht (of welwillendheid om te trachten verzoekster haar verhaal in haar context te zien). Het CGVS stelt immers:

[...]

Natuurlijk is een arts niet bevoegd om de vrees voor vervolging te attesteren in hoofde van een patiënt, hiertoe is enkel het CGVS bevoegd. Dit is echter ook niet wat de arts in casu doet of wenst te doen. Wat wél afgeleid kan worden uit deze medische documenten is dat verzoekster ook ten aanzien van haar arts in verschillende sessies vertelt over de problemen die zij in IRAK kende en deze aangeeft als basis voor haar trauma. De arts stelt op basis hiervan dat verzoekster leidt aan PTSS. Dit is wel degelijk van belang, aangezien verzoekster dus ten aanzien van haar arts net hetzelfde heeft verklaard als wat zij ten aanzien van het CGVS vertelt. Wat het CGVS dus eigenlijk beweert is dat verzoekster zowel ten aanzien van het CGVS als ten aanzien van haar arts leugens vertelt. Dit is zeer verregaand en klopt gewoonweg niet. De redenen waarom het CGVS de medische attesten wegzet als irrelevant zijn dan ook te betreuren en niet objectief.

Over het algemeen schendt verweerder met de beschreven beslissing haar motiveringsplicht, haar zorgvuldigheidsplicht en haar onderzoeksplicht. Er is sprake van een beslissing die amper gestoeld is op objectieve informatie, maar wel op blote beweringen van verweerder die alle grondslag missen. Verzoekster daarentegen deed haar uiterste best om mee te werken aan de procedure, vertelde een consistent relaas en legde enorm veel documenten neer. Verweerder twijfelt bovendien niet aan haar profiel als journaliste die onderzoek deed naar ISRAËL en het jodendom. In de huidige context (met de wet die van kracht werd in 2022 (zie supra) en de oorlog in GAZA waardoor Arabische landen zich nog negatiever opstellen naar alles wat met ISRAËL te maken heeft) dient dit veel beter onderzocht te worden. Verzoekster heeft hierdoor immers wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in haar land van herkomst.

De vluchtelingenstatus dient te worden toegekend aan verzoekster.”

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus wordt als volgt aangevoerd:

“Voor het overige weidt het CGVS vooral uit over de algemene situatie in IRAK, concluderende dat deze situatie de drempel van ernst niet bereikt om subsidiaire bescherming toe te kennen aan Iraakse verzoekers en dat er in hoofde van verzoekster aldus geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 Vw. Het reëel risico op ernstige schade moet bovendien veroorzaakt worden door gedragingen van actoren (artikel 48/5, §1 Vw.)

Eerst en vooral dient gewezen te worden op artikel 48/6, §5 Vw. (zie supra). Hieruit blijkt uitdrukkelijk dat alle relevante feiten bekeken moeten worden. Dit dient uit verschillende bronnen te gebeuren en deze informatie moet aan de volgende kwaliteitsstandaarden voldoen (zie supra): Relevantie, Actualiteit, Nauwkeurigheid door middel van het gebruik van verschillende soorten bronnen, Nauwkeurigheid door middel van het gebruik van primaire bronnen, Beoordeling van de betrouwbaarheid van bronnen, Balanceren van informatie, Transparantie en traceerbaarheid.

Het CGVS houdt enkel rekening met de bronnen van haar eigens studiedienst en dus de COI Focus die hierover werd gepubliceerd op 26 april 2023. Hierin wordt al bevestigd dat er nog steeds sprake is van

willekeurig geweld in de regio van verzoekster. Het CGVS dient echter alle nuttige informatie in aanmerking te nemen om de veiligheidssituatie correct te kunnen beoordelen. Dit doet het CGVS niet. Dit is onzorgvuldig. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het door de FOD Buitenlandse Zaken formeel wordt afgeraden om naar IRAK te reizen. Dit is dan ook een duidelijk bewijs van het op heden nog steeds bestaand risico op geweld.

[...]

Het is dan ook duidelijk dat verzoekster bij terugkeer naar IRAK een reëel risico op ernstige schade loopt. Verzoekster is hiervoor bijkomend kwetsbaar door haar medische toestand op dit moment (zie supra). Verzoekster heeft enerzijds PTSS dat haar veel kwetsbaarder maakt voor willekeurig geweld, maar is daarnaast ook verlamd aan haar linkervoet, waardoor zij moeite heeft met wandelen (stuk 9a en 9b). Dit was ook waarneembaar tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook dit maakt dat zij veel kwetsbaarder is voor willekeurig geweld.

Het CGVS is ertoe gehouden alle elementen in rekening te nemen in haar beoordeling. Het profiel van verzoekster is immers veelzijdig, namelijk journaliste (die onderzoek deed naar ISRAËL en het jodendom) met ernstige medische klachten en effectieve beperkingen die intussen voor een lange tijd in België verblijft."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster de volgende stukken:

"3. Bijlage 26 in hoofde van verzoekster;

4. A) Notities van het eerste persoonlijk onderhoud dd. 22.02.2024 (18 blz.);

B) Notities van het tweede persoonlijk onderhoud dd. 14.03.2024 (18 blz.);

5. A) Nieuwsartikel vanwege verzoekster en opmerking hierbij door krant met beëdigd vertaling;

B) Conversatie met Mazen Lateef (1);

C) Facebook post;

D) Conversatie met Mazen Lateef (2);

E) Conversatie met Mazen Lateef (3);

F) Conversatie met Mazen Lateef (4);

G) Conversatie met Mazen Lateef (5);

H) Conversatie met Mazen Lateef (6);

I) Conversatie met Mazen Lateef (7);

6. Integrale vertaling van stuk 5;

7. A) Uitnodiging voor Franse kunstgalerij ten aanzien van verzoekster;

B) Bewijs van aanvraag visum Frankrijk op 12.06.2022;

8. A) Doorverwijsbrief psychiater vanwege Opvangcentrum Wingene dd. 02.11.2023;

B) Verslag voor psychiater dd. 10.01.2024;

C) Verslag voor psychiater dd. 16.02.2024;

9. A) Medisch verslag dd. 23.11.2022;

B) Medisch verslag dd. 09.03.2023;

10. Kaart bij reisadvies IRAK vanwege de Nederlandse overheid;

11. Financial Times, "Iraq bans citizens from interactions with Israel", 12 juni 2022, via [URL];

12. Gepubliceerd artikel verzoekster dd. 25.06.2022 waarmee ze kritiek geeft op de wet van 2022 "Criminalizing Normalization and Establishment of Relations with the Zionist Entity".

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 9 september 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar:

"UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024

EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022

country-guidance-iraq-june-2022 of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>

COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)

EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van mei 2024".

2.4. Verzoekster legt een aanvullende nota van 9 september 2024 neer waarbij zij de volgende stukken voegt:

"1. A) Pagina uit krant Azzaman van 25-26/11/2017 met artikel van verzoekster;

B) Artikel van verzoekster uitvergroet;

C) Vertaling van artikel van verzoekster;

2. A) Pagina uit krant Azzaman van 25/06/2022 met artikel van verzoekster;

B) Artikel van verzoekster uitvergroet;

C) Vertaling van artikel van verzoekster;

3. A) Bericht op Facebook van Mazin Lateef;

B) Vertaling van Facebook bericht;

- 4. A) Artikel omtrent de verdwijning van Mazin Lateef;
B) Vertaling artikel;
- 5. A) Dreigbericht;
B) Screenshot profiel van afzender dreigement;
- C) Vertaling dreigbericht en profiel (zie laatste twee biz. eerste biz. is vertaling van bijlage 1a);
- 6. Attest psychiater dd. 03.04.2024; |
- 7. Screenshot Wikipedia-pagina Asaib Ahl al-Haq.”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster is een Iraakse journaliste die artikels en opiniestukken schreef over (onder meer) de joodse gemeenschap in Irak. Zij legt doorheen haar asielprocedure, alsook bij haar verzoekschrift en bij de aanvullende nota van 9 september 2024, stukken neer die (de bekendheid van) haar werkzaamheden genoegzaam aantonen. In de bestreden beslissing stelt verweerder ook uitdrukkelijk dat er geen twijfel bestaat over haar (journalistiek) profiel.

5. In 2006 was verzoekster betrokken bij de opstart van een nieuwe televisiezender, Al Shaabiya. De gebouwen van deze zender werden, nog voor de eerste programma's konden worden uitgezonden, aangevallen door militieleden en twaalf collega's werden gedood. Deze feiten worden door verweerder evenmin in twijfel getrokken in de bestreden beslissing.

6. In 2010 dienden verzoekster en haar man - eveneens een journalist - Irak te ontvluchten uit angst voor de autoriteiten, nadat haar man een controversieel stuk had geschreven over het misbruik van dakloze vrouwen in hulporganisaties. Verzoekster en haar man vluchtten naar Syrië, waar zowel verzoekster zelf als haar man officieel door de VN werden erkend als vluchtelingen. Verzoekster legt haar Syrisch vluchtelingencertificaat neer. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze feiten eveneens worden aangenomen door verweerder.

7. Na haar terugkeer uit Syrië in 2011 raakte verzoekster geïnteresseerd in de sociale samenstelling van Irak, meer bepaald de positie van de joodse gemeenschap. In 2015 schreef zij een opiniestuk in de krant Azzaman getiteld 'Ik heb respect voor Israël' en in 2018/2019 schreef zij samen met haar man een stuk over de geschiedenis van de Irakese joden, wat eveneens gepubliceerd werd in Azzaman.

Voor dit stuk had verzoekster contact met Mazen Latif, een auteur gespecialiseerd in de joodse gemeenschap, die in 2020 werd ontvoerd door een onbekende militie vanwege zijn banden met de joden.

In 2022 stemde het Iraakse parlement een wet waarbij normalisatie van de staat Israël en zijn inwoners gecriminaliseerd werd. Verzoekster schreef hierover een opiniestuk dat op 25 juni 2022 in de krant gepubliceerd werd. Deze publicaties en het contact met Mazen Latif wordt door verweerder niet in twijfel getrokken.

8. In het verzoekschrift wordt informatie aangehaald die aangeeft dat sinds voornoemde wet alle relaties met Israël, inclusief zakelijke banden, kunnen worden bestraft met de doodstraf of levenslange gevangenisstraf (artikel van 1 juni 2022 van CIDI, artikel van 26 mei 2022 van Aljazeera, artikel van 12 juni 2022 van Financial Times) en dat zowel directe als indirecte banden met Israël bestraft kunnen worden met een levenslange gevangenisstraf (artikel van 27 mei 2024 van AMWAJ MEDIA). Deze informatie wordt door verweerder niet betwist.

9. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en het specifieke profiel van verzoekster en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat, mede gelet op het voordeel van de twijfel, in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen omwille van het behoren tot een specifieke sociale groep.

10. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS